

پندراگن

(كتاب هشتم)

چنگویان راینه

نویسنده: دی. جی. مک‌هیل

مترجم: حسین شهرابی

روزنگاشت ۲۸

زمین اول

آینده آن طور نیست که قرار بود باشد.

درسته که حرفم بی معناست. اما از کی تا حالا معنا داشته؟ یادتان که هست؟ از سه سال پیش تاکنون که از خانه بیرون زدم و با اهریمنی جنگیدم که هم شکلش را تغییر می دهد و هم قصد دارد تمام بشر را نابود کند، کلی اتفاقی بی معنا افتاده. خیال می کنم سه سال پیش بود. به این راحتی ها نمی شود گفت آدم کی عقلش را یا زمان و فضا را از دست می دهد. من بایی پندران و مسافر هستم، راستش سرگروه مسافرها. کارِ مسافرها این است که جلوی کسی به اسم سنت دین را بگیرند و نگذارند او مسیرِ سرنوشت طبیعی ده قلمرو هala را تغییر دهد و آن مکان ها را به آشوب بکشد.

سنت دین از چیزی حرف می‌زنند به اسم «همگرایی». اصلاً نمی‌دانم چی هست و اصلاً هم مطمئن نیستم که دلم بخواهد بدانم! اما مجبورم که بدانم. آیا چیزی است که سنت دین دارد خلق می‌کند یا به هر حال سرنوشت این بوده که رخ بددهد؟ هیچ تصوری ندارم. فقط می‌دانم که مسافرها باید کاری کنند که اتفاقات هر چه که هست، آن‌گونه رخ دهد که سنت دین دلش می‌خواهد. فقط با این روش خیال‌مان راحت می‌شود هلا زیر و زبر نمی‌شود و همان‌طور که بود باقی می‌ماند.

من این روزنگاشت‌ها را به دو دلیل می‌نویسم. یک این‌که اتفاقاتی که برایم می‌افتد جایی ثبت شود و باقی بماند. چطور بگویم... برای تاریخ و این حرف‌ها. هزار سال بعد — نه، یک میلیون سال بعد — به‌نظرم برای مردم آن زمان مهم است که بدانند چه اتفاقاتی افتاده. دلیل دیگرشن هم این است که بهترین دوستانم در جریان مسائل و اتفاقات باشند. مارک دایمند و کورتنی چتویند تنها آدم‌های زمین دوم هستند که از حقیقت این ماجراها خبر دارند.

اما اوضاع فرق کرد. مارک گم شد و از این بدتر می‌ترسم یک واکنش زنجیره‌ای به راه‌انداخته باشد که به سرتاسر هلا آسیب برساند. فرهنگ قلمروهای مختلف نباید با هم آمیخته بشوند. چند بار به تلخ‌ترین شکل ممکن فهمیدم. خوب راستش... خیلی بیش تر از چند بار! هر قلمرویی سرنوشتی مخصوص به خود دارد که باید به پیش برود. آمیختن قلمروها آشوب و ویرانی به بار می‌آورد. سنت دین عاشق آشوب و ویرانی است. به هر فرستی چنگ زده تا قلمروها را بیامیزد و به‌نظرم هم توانسته کاری کند که مارک به اجبار به او کمک کند. حداقل امیدوارم به اجبار بوده. حاضر نیستم به حالت دیگرشن فکر کنم. کاش هرگز دوستانم را وارد این ماجراها نکرده و برای شان یادداشت‌هایم را نفرستاده بودم.

کورتنی چتویند الان همراه من است. قرار است همراه با هم مارک را پیدا کنیم و سعی کنیم آسیبی را که زده جمع کنیم؛ یعنی اوضاع را به حالت قبل برگردانیم. خوابم نبرد.) این اتفاقات چه سرانجامی دارد؟

پندرانگن
حالا برای تان جالب شد؟ یک‌کم صبر کنید؛ خودتان می‌بینید که جالب‌تر هم می‌شود.

مأموریت مسافرها این است که از هالا محافظت کنند. هالا همه چیز است. عادی و خارق‌العاده، ممکن و ناممکن. هالا هر چیزی است که تا الان بوده و خواهد بود. می‌دانم حرف‌هایم شبیه فیلم‌های علمی - تخیلی مزخرف است. اگر من این اتفاقات را زندگی نمی‌کرم از نظر من هم همین‌طور بود. هر روز زندگی‌اش می‌کنم. وقتی خانه را ترک کردم، پس‌ر عادی چهارده‌ساله‌ای بودم که بزرگ‌ترین نگرانی‌اش تحصیل و ورزش بود و این‌که نکند به‌نظر دوستانم این جوشی که وسط پیشانی‌ام زده شبیه یک‌جور چشم سوم ترسناک باشد! الان هفده سال‌ام و سرگرده جمعی از مسافرها که باید از زمین محافظت کنند. آینده و گذشته در دستان من است. هیچ‌کس دیگری نیست که بتواند جلو سنت دین را بگیرد.

حالا دیگر کل آن ماجرای جوش روی پیشانی احمقانه به‌نظر می‌رسد؛ نه؟! این‌که چرا سنت دین به خودش می‌گوید «سنت» که معنایش از نظر من معماست و هر چیزی هست به جز راستی و صداقت. حتی انسان هم نیست. اولش خیال می‌کرم شر مطلق است. اما هرچه بیش‌تر با او آشنا شدم، بیش‌تر فهمیدم چیز دیگری هست که انگیزه‌های او را شکل می‌دهد. توضیحش سخت است، چون خودم هم درست نمی‌فهمم؛ اما دلایل ترسناک و عجیب‌غیری‌ی دارم که من را به چنین نتیجه‌ای رسانده. سنت دین می‌کند دارد کار درستی می‌کند. می‌دانم... واقعاً چطور ممکن است مردی که جوامع را به سمت مصیبت و فاجعه می‌برد خیال می‌کند کارهایش عادلانه و معقول است؟ وقتی جواب این سؤال را بفهمم، از کل اسرار اتفاقاتی که برایم افتاده سر درمی‌آورم. چرا من را انتخاب کرده‌اند که مسافر باشم؟ چه اتفاقی برای خانواده‌ام افتاد؟ سنت دین از کجا آمد؟ چرا قدرت‌های حیرت‌انگیزی مثل قابلیت تغییر شکل دارد؟ منظورش چه بود که گفت همه‌ی مسافرها توهم هستند؟ (به خاطر این حرفش چندین روز خوابم نبرد.) این اتفاقات چه سرانجامی دارد؟